

ZSOLTÁROK KÖNYVE

31-40.

A 31.-ik zsoltár három részből áll. Az első rész az első kilenc versből áll, a második a 10.-től a 19.-ik versig, és a harmadik a 20.-iktól a zsoltár végéig.

A zsoltár első része Dávid szempontjából a bizalom és a megpróbáltatás keveréke. A következő részben a bizalom felülkerekedik a megpróbáltatásokon. És végül az utolsó rész az Úrba vetett bizalom diadala.

*Hozzád menekülök, URam, ne szégyenüljek meg soha! Ments meg engem irgalmasan!
Fordítsd felém füledet, siess, ments meg engem! Légy erős kösziklám, erős váram, segíts rajtam!*

Dávid imádsága, amelyben kijelenti, hogy bizalmát az Úrba helyezte, és kéri Istent, hogy hallgassa meg és gyorsan mentse meg. Tetszik nekem ez, mert én is azt szoktam imádkozni, hogy Isten azonnal hallgasson meg, és nem szeretem, amikor Isten azt válaszolja, hogy várj, vagy pedig amikor türelemre int. A cselekedet embere vagyok és azt szeretem, ha Isten gyorsan dolgozik, amikor bajban vagyok.

Mert te vagy az én sziklaváram; vezess, és terelgess engem nevedért!

Dávid gyakran sziklavárának nevezi Istent. Ezt akkor tudjuk igazán értékelni, amikor Izrael földjét bejárjuk. Az izraeliek tréfásan azt mondják, hogy Isten két angyalt bízott meg azzal, hogy a sziklákat elosszák a Föld felszínén. Az egyik körbejárta az egész Földet, és szépen elosztotta, szétszórta a sziklákat és köveket, de a másik angyal nagyon fáradt volt, és az összes szikláját mind Izraelre dobta le.

Izrael nagyon sziklás vidék, de a sziklák hihetetlenül erős védelmet nyújtottak abban az időben. Ha Istenről sziklaként beszél, azt jelenti, hogy Isten egy pajzs, egy védelmi hely számunkra. A Példabeszédekben pedig ezt olvashatjuk:

*Van négy kicsiny állat a földön, amelyek mégis nagyon okosak:
Nem hatalmas a mormoták népe, mégis sziklák közt építenek házat.*

A mormoták a nyúlakkal vannak rokonságban, de úgy néznek ki, mintha túlsúlyos patkányok lennének. Elég védtelenek, de amikor bemennek a sziklaházaikba, akkor a farkasok semmiféle képpen nem tudnak hozzájuk férközni. Az okosságuk tehát abban rejlik, hogy ismerve saját gyengeségeiket a sziklák között készítik el otthonukat.

Nekünk is ismerni kell a gyengeségeinket, és mi is a sziklavárban kell otthonra leljünk.

Az Úr az én sziklaváram, mert tudom, hogy gyenge vagyok, tudom, hogy nem tudom megvédeni magam az ellenség támadásaitól, ismerem az ő hatalmát, fondorlatosságát és tudom, hogy én nem vagyok méltó ellenfele. Létfontosságú, hogy ismerjem a gyengeségeimet, hogy a házamat a kösziklában, Jézus Krisztusban készítsem el.

*Szabadíts ki a hálóból, amelyet titkon vetettek nekem, mert te vagy az erősségem.
Kezedre bízom lelkemet*

Ez volt Jézus utolsó mondata a kereszten: „Atyám, a kezedre bízom lelkemet.”

*te váltasz meg engem, URam, igaz Isten!
Gyűlölöm a hazug bálványok híveit, mert én csak az ÚRban bízom.*

*Ujjongva örülök hűségednek, mert látod nyomorúságomat, ismered lelkem szorongásait.
Nem adtál ellenség kezébe, hanem tágas térre állítottad lábamat.*

A második rész következik, amelyben a megpróbáltatást a bizalom győzi le.

*Légy kegyelmes, URam, mert bajban vagyok, szemem elhomályosodott a bánattól, odavan testem-lelkem.
A gond miatt vége lesz életemnek, a sóhajtozás miatt esztendeimnek. Bűnöm miatt megrokkant az erőm,
csontjaim sorvadoznak.*

*Minden ellenségem gyaláz engem, szomszédaim félnek, ismerőseim megrettennek, ha látnak az utcán,
elfutnak előlem.*

Elfelejtettek, mintha meghaltam volna, olyan lettem, mint egy kallódó tárgy.

*Mert hallom sokak suttogását: Iszonyú baj van vele! Rólam tanácskoznak egymás közt, el akarják venni
az életemet.*

De én bízom benned, URam, vallom: Te vagy Istenem!

Kezedben van sorsom, ments meg ellenségeim és üldözőim kezéből!

Ragyogjon rá orcád szolgáladra, segíts rajtam hűségesen!

*URam, ne szégyenüljek meg, ha hívlak téged! Szégyenüljenek meg a bűnösök, tűnjenek el a holtak
házájában!*

Némuljanak el a hazug ajkak, amelyek kihívóan, gőgösen és megvetően beszélnek az igazról!

A harmadik rész pedig a bizalom diadala:

*Milyen nagy a te jóságod, melyet a téged félőknek tartogatsz! Ebben részesíted a hozzád menekülőket
minden ember szeme láttára.*

*Jól elrejtéd őket magadnál az emberek áskálódása elől. Megőrzöd őket sátradban a perlekedő nyelvektől.
Áldott az ÚR, aki csodálatos hűséggel bánt velem az ostromlott városban!*

*Én már azt gondoltam ijedtemben, hogy eltaszítottál magadtól. De te meghallgattad könnyörgő szavamat,
amikor hozzád kiáltottam segítségért.*

*Szeressétek az URat, ti hívei mind! Az állhatatosokat megtartja az ÚR, de kamatostul megfizet a
gőgösöknek.*

Legyetek erősek és bátor szívűek mind, akik az ÚRban reménykedtek!

A bizalom diadala biztatás mások számára, hisz Dávid megtapasztalta Isten erejét, és ezt megosztja másokkal, hogy biztassa őket Isten segítségének kérésére.

A következő zsoltárról azt gondolják, hogy Dávid ezt a Betsábéval történt vétke idején írta, miután Náthán próféta eljött hozzá, és erről a vétkéről beszélt vele. Van egy másik zsoltár is amelyik ugyanehhez a helyzethez kapcsolódik, az 51.-ik.

Dávidnak sok felesége volt, és mégis, amikor egy napon a házának tetejéről végigtekintett Jeruzsálem városán, észrevett egy közeli háztetön egy gyönyörű nőt, aki éppen fürdött, és megkívánta őt, majd elküldte a szolgáit hozzá, hogy elhozzák őt Dávidhoz. Házasságtörést követett el vele, és közben a hölgynek a férje Dávid seregében harcolt Joáb vezetésével.

Néhány hét múlva Dávid üzenetet kapott a nőtől, hogy teherbe esett. Dávid elrendelte, hogy a férjét küldjék haza a harcból, és egy rövid beszélgetés után azt gondolta, hogy majd haza fog menni a feleségéhez és vele tölti az éjszakát, és később, amikor a feleség azt mondja a férjének, hogy terhes, akkor a férfinak nem fog feltűnni a dolog.

A dolgok nem alakultak így, mert a férj nem ment haza, hanem a palota udvarában töltötte az éjszakát Dávid szolgálóival. Reggel Dávid megtudta ezt, és megkérdezte tőle, hogy miért nem ment haza. A válasz az volt, hogy „Minden bajtársam a harcban van, és nem lenne helyes, hogy a feleségemmel szórakozzak, amikor ők még mindig ott harcolnak.”

Dávid estére leitatta, mert azt gondolta, hogy majd hazatántorog, és nem fog semmire emlékezni, de ő ismét a palota udvarában töltötte az éjszakát. Dávid szörnyen tragikus módon oldotta meg a dilemmát, mert azt üzentte Joábnak, a hadsereg parancsnokának, hogy helyezze ezt a fickót a harc leghevesebb részébe, majd vonja vissza a többi seregeket mellőle, hogy így veszítse életét.

A terv működött, Uriás meghalt, és Dávid feleségül vette Betsabét. A megszületett gyerek nagyon beteg lett, Dávid imádkozott, de a gyerek meghalt. Aztán Nátán azt mondta Dávidnak:

Dávid, van a királyságodban egy nagyon gazdag ember, sok szolgálóval, sok nyájjal. Mellette lakott egy szegény ember, akinek csak egy báránya volt, és ez olyan volt számára, mint egy gyerek, együtt ettek, együtt aludtak. A gazdag ember meghívta a barátait vacsorára, és megparancsolta a szolgálóknak, hogy menjenek, és erővel vegyék el szomszédja egyetlen bárányát, öljék meg, hogy azt adja a vendégeinek vacsorára.

Dávid mérhetetlenül dühös lett, és azt mondta a prófétának, hogy: „Azt az embert halálra kell ítélni!” Nátán pedig azt mondta: „Dávid, az az ember te magad vagy!”

Dávid erre bocsánatért esedezett Istenhez, megtérve bűneiből. Cselekedetei szörnyűek voltak, az Irás egyáltalán nem akar kibúvót szolgáltatni Dávid cselekedeteire. Ugyanakkor Dávid megtérése is egyértelműen kiolvasható belőle.

Ez a zsoltár tehát abból az időből való, amikor Dávid ezen bűn miatti lelkiismeretfurdalását próbálja rejtegetni, cipelni, eltemetni.

Dávid tanítókölteménye. Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett.

Milyen boldog az a pillanat, amikor megbizonyosodok arról, hogy a vétkem megbocsájtott!

Különbség van a vétkek és a bűn között. A vétkek nem mindig egy akaratlagos cselekvés következménye. A vétkek szó eredetileg azt jelenti: „elvéteni a célt”. Isten azt mondja, hogy itt a cél, találj bele. Rendben, mondom, és megcélozom, de elvétem. De lehet, hogy nem akaratból vétem el, hanem csak azért, mert gyenge lövő vagyok. Ettől ez még vétkek, annak ellenére, hogy nem akaratlanul tévedtem, hanem csak a gyengeségem következtében.

Ezért mondja azt a Biblia, hogy „mindenki vétkezett”. A Biblia vétkesnek szólít, és lehet, hogy ez nem tetszik neked, mert eltévesztetted a célt, amely a tökéletesség, hisz tökéletessé akar Isten tenni. Én is gyakran eltévesztettem a célt, nem mindig akaratlagosan, mert szeretnék jobb lenni, mint amilyen most vagyok, de nem vagyok olyan jó, amilyen szeretnék lenni. Eltévesztettem a célt.

A bűn már más kategória, mert ez egy akaratlagos céltévesztést jelent. Szándékosan vagyok engedetlen. Isten azt mondja, hogy „Chuck, itt van ez a vonal, nem akarom, hogy átlépd ezt.” Én aztán elmerülök a munkámban, nem figyelek és egyszerűen csak a vonal másik oldalán vagyok. Erre Isten azt mondja: „Hé, nem mondtam már, hogy ne lépd át a vonalat!” Oh, bocsánat, Uram, teljesen megfélemeztem róla, nem akartam!” Ez még nem bűn, csak vétkek.

De ha az Isten azt mondja, hogy „Chuck, ne lépd át a vonalat!”, én meg azt válaszolom, hogy „na és mit tudsz csinálni, mert már át is léptem!”, nos ez egy akaratlagos, szándékos bűn. Gyakran a vétkek bűnbe

torkolnak. Ártatlanul kezdem el, de aztán ahelyett, hogy megbánnám, és visszafordulnék, inkább takargatni, elrejtteni akarom, és ez elkezd növekedni, amíg egyszercsak már bűnné válik.

Mindkét esetben, milyen boldog vagyok, amikor minden megbocsájtatik!

Boldog az az ember, akinek az ÚR nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság.

Dávid minden lehetséges álnoksággal el akarta takarni bűnét, mégis azt mondja, hogy milyen boldog az az ember, akinek az Úr nem rója fel bűnét. Azt hiszem, hogy sokan a Téalapó miatt téves képet kaptak Istenről. Sokan azt tartják, hogy Isten egy megdicsőült Téalapó. Bármit akarok, csak el kell mondjam Istennek, és Ő mindent megad, amit akarok, hisz Téalapóként csak arra vár, hogy teljesítse a kívánságomat. Tudjuk, hogy a Téalapó virgácsot hoz a rossz gyerekeknek, mert felírja a rosszaságaikat, és megfizet nekik.

Dávid itt egy olyan emberről beszél, akinek Isten nem rója fel a saját vétkeit. Ki az, akiről az Isten nem vezet feketelistát és nem rója fel a vétkeit? Pál ezt mondja a Római levélben, hogy ez az ember az, aki Jézus Krisztusban van:

Nincs tehát most már semmiféle kárhozzátó ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak.

Milyen boldog az életem Krisztusban:

Ha pedig a világosságban járunk, ahogyan ő maga a világosságban van, akkor közösségünk van egymással, és Jézusnak, az ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.

Isten nem tartja számon a bukásaimat, milyen boldog ember vagyok. Nemcsak hogy megbocsájtotta a vétkeimet, és eltörölte bűneimet, de nem is tartja számon mindezeket!

Dávid most arról ír, hogy hogyan érezte megát, amikor takargatni akarta a bűneit:

Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim, egész nap jajgatnom kellett.

Lehet, hogy megpróbálsz takargatni a bűneidet és elfedni a büntudatodat, de ez előbb-utóbb felszínre fog kerülni. A büntudattal együtt tudat alatt kifejlődik a büntetés óhaja is. Ha nem kapom meg a büntetést, amely megszabadíthat a büntudatomtól, akkor furcsa dolgokat kezdek csinálni, amelyeken keresztül azt várom, hogy megkapjam a büntetésemet.

Gyerekként ez könnyen ment nekem, mert apám igen hatékonyan szabadított meg a büntudatomtól az öreg barackfa ágainak segítségével. Pszichológiai egyensúlyom rendben volt mindig. De most már idősebb vagyok, nincs senki, aki betessékelné az egyik szobába, és kezébe venné a „pszichológiát”. Ezért aztán furcsa, neurótikus dolgokat kell tegyek, hogy az emberek megbüntessenek engem.

Amikor megpróbálsz elfedni a bűnödet, akkor belülről mindig emészted magad, a csontjaid megöregednek, mert

Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed, erőm ellankadt, mint a nyári hőségben. (Szela.)

A következő sor új irányt ad a zsoltárnak:

Megvallottam neked vétkeimet, bűnömet nem takargattam.

A Biblia azt mondja, *ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.*

Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az ÚRnak, és te megbocsátottad bűnömet, amit vétettem. (Szela.)

A héber nyelvben ez egy azonnali folyamatot jelöl, vagyis abban a pillanatban, hogy a szívemben azt gondolom, hogy meg fogom vallani a bűneimet, de még ki sem mondtam, már abban a pillanatban megbocsájtott nekem Isten. Isten csak a szíved hozzáállásának változását nézi. Abban a pillanatban, hogy elhatároztad, hogy megvallod a bűnödöt, Isten kegyelme elárasztja a szívedet.

Miért kell terhet hordozzunk? Miért kell hordozzuk a büntudatot, amikor Isten azonnal kész arra, hogy megbocsásson és megtisztítson minden büntől?

Ezért hozzád imádkozzék minden hívő, amíg megtalálhat. Ha nagy vizek áradnak is, nem érik el őt.

Mindnyájan Istent kell keressük, mert szerető, kegyelmes, és megtartó ereje van.

Te vagy az oltalmam, megóvsz a bajtól, körülveszel a szabadulás örömeivel. (Szela.)

A nyolcadik versben megváltozik a hangnem, és Isten válaszol a zsoltár írójának.

Bölcsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem. Ne legyetek olyan okatlanok, mint a ló vagy az öszvér, amelynek kantárral és zablával kell fékezni szilajságát, másképpen nem közelít hozzád.

Isten azt mondja, hogy ne légy olyan mint egy csökönyös öszvér, akit zablával kell irányítani, amely fájdalmat okozva készíti őt engedelmességre. Ne kelljen ilyen kemény módszereket bevessek a te irányításodra, mert a szememmel szeretnék irányítani.

Mi magunk nehezítjük meg saját dolgunkat, amikor lázadunk Isten ellen, nem hallgatunk rá és érzéketlenek vagyunk.

Ekkor Ő bekeményít, de nem élvezi a fájdalmas folyamatokat. Nem akart bálnát küldeni Jónás után, de ez volt az egyetlen mód arra, hogy felkeltse a figyelmét.

Sok fájdalom éri a bűnöst, de aki bíz az ÚRban, azt ő szeretettel veszi körül. Örüljete az ÚRnak, ujjongjatek, ti igazak! Vigadjatek mind, ti igaz szívűek!

Amikor magatoknak olvassátok a zsoltárokat, akkor érdekes tapasztalat lehet megfogadni a benne levő bátorításokat. Amikor azt mondja, hogy ujjongjatek, hát ujjongjatek! Ha azt mondja, hogy vigadjatek, akkor vigadjatek! Ha azt írja, hogy örömkialtást hallassatok, akkor próbáljatek meg!

A 33.-ik zsoltár:

Vigadjatek az ÚRban, ti igazak! Az igaz emberekhez illik a dicséret. Adjatek hálát az ÚRnak citeraszóval, tízhúrú lanttal zengjetek neki!

Dávid nagy zenész volt, és ezeket zenével együtt írta meg. Ő sok hangszer feltalálója is volt, és voltak húros hangszerek is ezek között. Nagyon jól hárfázott, és Izrael gyönyörű zsoltárosának nevezték.

Énekeljete neki új éneket, szépen zengjete hangszereitek! Mert az ÚR igéje igaz, mindent hűségesen cselekszik. Szereti az igaz ítéletet, az ÚR szeretetével tele van a föld.

Ha körbenéztek, láthatjátok Isten jóságát, amelyet oly sokféleképpen bocsájtott rendelkezésünkre. Itt most Isten Igéjének erejéről kezd beszélni:

*Az ÚR igéje alkotta az eget, egész seregét szájának lehelete.
Gáttal torlaszolta el a tenger vizét, mederbe zárta hullámain.
Féljen az ÚRtól az egész föld, rettegjen tőle a világ minden lakója,
mert amit ő mondott, meglett, és amit parancsolt, előállott.*

Gyakran szoktam esténként sétálni az erdőben az Úrral. A Tejútát nézegetve eszembe szokott jutni ez a vers, és az, hogy mondezt az Isten a szavaival teremtette, amikor azt mondta:

Akkor ezt mondta Isten: Legyen világosság! És lett világosság.... Azután ezt mondta Isten: Legyenek világító testek az égbolton.

Arra gondoltam, hogy milyen hatalmas ereje van Isten szavának! Amikor feltekintesz az égboltra rácsodálkozol Istenre, rácsodálkozol erre a páratlan nagyságú erőre.

*Semmivé teszi az ÚR a nemzetek tervét, megghiúsítja a népek szándékait.
De az ÚR terve örökké megmarad, szívének szándéka nemzedékről nemzedékre.
Boldog az a nemzet, amelynek Istene az ÚR, az a nép, amelyet örökségül választott.*

Milyen boldog lesz az a nemzet, amely tiszteli és szolgálja Istent, és Őt helyezi élete középpontjába, és nem az anyagi jólétet isteníti. Ha megnézzük azokat a nemzeteket, amelyek Istent helyezték a nemzet szívébe, láthatjuk, hogy ezek áldott nemzetekké váltak.

Az Amerikát megalapító ősatyák megtették ezt annak idején. „A fény és a dicsőség” (The Light and the Glory) című könyv bemutatja Amerika alapításának azt a vetületét, amely kimaradt a történelem könyvekből. Hogyan írták rá a pénzérmékre, hogy „Istenben bízunk”, hogyan került be a fogadalomtételbe az „egy nemzet Isten vezetése alatt” kifejezés.

Boldog az a nemzet, amelynek Istene az ÚR, az a nép, amelyet örökségül választott.

Ez a nép ti vagytok! Bárcsak tudnátok, hogy: *milyen reménységre hívott el minket, milyen gazdag az ő örökségének dicsősége a szentek között.*

Letekint a mennyből az ÚR, és lát minden embert.

Az Isten figyel téged! Ez nagy biztonságot adhat, de ugyanakkor félelemmel is eltölthet, ha nem a megfelelő dolgot cselekszed.

*Lakóhelyéből rátekint a föld minden lakójára.
Ő formálta mindnyájuk szívét, ismeri minden tetteiket.
Nem a nagy sereg segíti győzelemre a királyt, nem a nagy erő menti meg a hőst.
Csalódik, aki lovaktól vár segítséget, mert nagy erejük nem ment meg.
De az ÚR szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak.
Megmenti őket a haláltól, éhínség idején is megtartja életüket.
Lelkiünk az URat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk.
Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk.
Maradjon velünk, URam, szereteted, mert mi is benned reménykedünk!*

A 34.-ik zsoltárt Dávid akkor írta, amikor megváltoztatta viselkedését Abimelek vagy Ákhis király előtt. Amikor Dávid Saul elöl a filiszteusok földjére menekült, akkor Ákhis, filiszteus király elé vitték. Dávid elgondolta, hogy itt vagyok a filiszteusok előtt, akik gyűlölnek engem, mert megöltem Góliátot, és az izraeliek bajnoka voltam számtalan filiszteusok ellen harcban, és mi van, ha a király egyszerűen csak megöl.

Ezért aztán elkezdett örülként viselkedni. Folyt a nyála le a szakállára, elkezdte kaparni a falat. Ákhis azt mondta a körülötte állóknak: „Minek hoztátok eléem ezt az örületet? Dobjátok ki innen!” Így Dávid megmenekült tőle és akkor írta meg ezt a zsoltárt.

Dávidé, abból az időből, amikor eszelősnek tette magát Abimeleknél, aki aztán elkergette, ő pedig elment.

Áldom az URat mindenkor, állandóan őt dicséri szám.

Az ÚRral dicsekszik lelkem. Hallják ezt az alázatosak, és örülnek.

Hirdessétek velem az ÚR nagyságát, magasztaljuk együtt az ő nevét!

Az ÚRhoz folyamodtam, és ő meghallgatott, megmentett mindattól, amitől rettegtem.

Dávid itt rámutat arra, hogy ez az örültnek tettetés a félelem következménye volt. A Példabeszédekben azt olvashatjuk, hogy az emberektől való rettegés csapdába ejt.

Itt Dávidnak Ákhistól való félelme idiótát csinált belőle, és az emberektől való rettegés minket is nagyon lekicsinyíthet.

Az emberektől való rettegés csapdába ejt, de aki az ÚRban bíz, az oltalmat talál.

Örömmre derülnek, kik rátekinenek, nem pirul az arcuk.

Kiáltott a nyomorult; az ÚR meghallgatta, és minden bajából kiszabadította.

Az ÚR angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket.

A Biblia azt mondja, hogy megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon, kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben. A zsidókhöz írt levélből megtudhatjuk az angyalokról, hogy ők szolgáló lelkek, akiket a megváltás örökösének szolgálatára küldtek. Ezért gondoljuk azt, hogy mindnyájunknak van egy őrangyala, aki vigyáz ránk.

Szeretnék majd néhány szót váltani az angyalommal, ha a mennyországba jutok. Szeretném megtudni, hogy hol volt néhányszor, amikor szükségem lett volna rá. Ugyanakkor szeretném megköszönni azt is, hogy olyan sokszor isteni beavatkozással mentett meg. Isten keze volt az egyetlen, amely azokból a helyzetekből ki tudott menteni. Fogalmam sincs, hogyan menekültem meg, de az Úr angyala ott volt.

Nagyon érdekes tapasztalatom volt az az őrangyalommal évekkal ezelőtt, amikor még gimnáziumba jártam. Tudom, hogy az Úr angyal volt velem, és megvédett abban az elképesztő helyzetben, és én nagyon hálás vagyok Isten védő kezéért.

Érezzétek, és lássátok, hogy jó az ÚR!

Mindezt meg kell tapasztaljátok! Hiába mondom nektek reggeltől estig, hogy milyen jó Isten, de mindezt saját magatoknak kell megtapasztaljátok.

Boldog az az ember, aki hozzá menekül.

Féltétek az URat, ti szentjei, mert nem szűkölködnek az istenfélők.

Az oroszlánok is sínylődnek, és éheznek, de akik az ÚRhoz folyamodnak, nem nélkülözik a jót.

Jöjjetek, fiaim, hallgassatok rám, megtanítalak benneteket az ÚR félelmére.

*Ki az az ember, akinek tetszik az élet, és szeretne jó napokat látni?
Vigyázz, hogy nyelved ne szóljon rosszat, és ajkad ne beszéljen csalárdságot!
Hagyj fel a rosszal, és cselekedj jót, törekedj békességre, és kövesd azt!
Az ÚR szeme látja az igazakat, füle meghallja kiáltásukat.*

Ézsaiás 59.ik fejezetében olvashatjuk:

*Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson,
hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől
De az igazak kiáltását meghallja!*

*Az ÚR a gonosztevők ellen fordul, emléküket is kiirtja a földről.
Akkor az ÚRhoz kiáltanak, azokat meghallgatja, és kimenti őket minden bajból.
Közel van az ÚR a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti.
Sok baj éri az igazat, de valamennyiből kimenti az ÚR.*

Az Úr nem ígért senkinek nehézség nélküli életet, hisz sok baj éri az igazat, de az Úr kimenti őket valamennyiből. A gonoszoknak is sok baja van, de itt meg kell álljunk. Mindegy, hogy igaz vagy-e vagy gonosz, nehézségeid lesznek az életedben, a különbség csak annyi, hogy az igazat kimenti az Úr minden bajából.

Megőrzi minden csontját, egy sem törik el közülük.

Ez egy Jézus Krisztusra vonatkozó prófécia. Amikor eldöntötték, hogy meggyorsítják a kereszten függő rabok halálát, engedélyt kértek, hogy eltörhessék a lábszárcsontjaikat. Ezért törték el a két kereszten függő rabló lábszárcsontját, de amikor a katona Jézus lábát akarta eltörni, akkor látta, hogy Ő már meghalt. Hogy erről megbizonyosodjanak, a katona beleszúrta a dárdáját Jézus oldalába a szíve környékén, és innen vér és víz spriccelt elő, ami azt jelentette, hogy halálát a szívének megszakadása okozta. A csontjait nem törték el, és a prófécia így teljesedett be: *Megőrzi minden csontját, egy sem törik el közülük.*

Jézus egy áldozati bárány volt számunkra. Amikor Keresztelő János bemutatta Jézust szolgálatának kezdetén, akkor azt mondta: „Ime, Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit!” Péter azt mondta: *tudván, hogy nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotokból,
hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen Báránynak, Krisztusnak a vérén.*

Az áldozati bárány hibátlan kellett legyen, tehát egyetlen törött csontja sem lehetett. Ez a prófécia tehát Jézusban teljesedett be.

*Halálos veszedelem éri utol a bűnöst, megbűnhődnek, akik gyűlölik az igazat.
Az ÚR megváltja szolgálai életét, és nem kell bűnhődnie senkinek, aki hozzá menekül.*

A 35.-ik zsoltár:

*Dávidé. Perelj, URam, a velem perlőkkel, harcolj az ellenem harcolókkal!
Ragadj pajzsot, vértet, és siess segítségemre!
Végy elő lándzsát, csatabárdot üldözőim ellen! Szólj így hozzám: Én megsegítlek téged!
Érje szégyen és gyalázat azokat, akik életemre törnek! Hátráljanak meg, és piruljanak, akik rosszat terveznek ellenem!*

Ebben a zsoltárban Dávid ismét Isten ítéletét kéri az ellenségeire.

*Legyenek olyanok, mint a szélhordta polyva. Az ÚR angyala szórja szét őket!
Legyen útjuk sötét és síkos, az ÚR angyala üldözze őket!
Mert ok nélkül vetették ki rám hálójukat, ok nélkül ástak vermet nekem.
Érje őket váratlan veszedelem, fogja meg őket a háló, amelyet kivetettek, ők maguk essenek gödörbe!
Én pedig ujjongok az ÚRnak, és örvendezek szabadításának.
Minden porcikám ezt mondja: Ki volna hozzád fogható, URam? Mert megmented a nyomorultat az erőszakostól, a nyomorultat és szegényt a fosztogatótól.*

Itt ismét egy Jézusra vonatkozó prófécia következik:

*Hamis tanúk állnak elő, olyanról faggatnak, amiről nem tudok.
Rosszal fizetnek a jóért, életemre törnek.
Pedig ha ők betegek voltak, én zsákruhát öltöttem, böjttel gyötörtem magamat, újra meg újra szívből imádkoztam.
Úgy jártam-keltem, mintha barátomról, testvéremről lett volna szó, mély bánatba merültem, mint aki anyját gyászolja.
De mikor én meginogtam, örömben összegyűltek. Összegyűltek körülöttem mint idegenek és ismeretlenek, szitkozódnak szünet nélkül.
Elvetemülten gúnyolódnak, acsarkodnak ellenem.
Uram, meddig nézed el ezt? Ments meg engem az ordítózótól, életemet az oroszlánoktól!
Magasztallak a nagy gyülekezetben, hatalmas nép között dicsérlek.
Ne engedd, hogy kinevessenek hazug ellenségeim, és összekacsinthassanak, akik ok nélkül gyűlölnék.
Mert nem jó szándékkal beszélnek, csalárd dolgokat terveznek azok ellen, akik szelíden élnek a földön.
Feltátották rám szájukat, hahotázva mondják rólam: Saját szemünkkel láttunk!
Láttad mindezt, URam! Ne hallgass, Uram, ne légy távol tőlem!
Serkenj fel, ébredj, tégy igazságot peremben, Uram, Istenem!
Ítélj meg igazságod szerint, URam, Istenem, ne engedd, hogy kinevessenek!
Ne mondhassák magukban: Ez az, ezt akartuk! Ne mondhassák: Végeztünk vele!
Szégyenkezve piruljon mindenki, aki örül bajomnak! Szégyen és gyalázat borítsa azokat, akik dölyfösek velem szemben!
Ujjongjanak, örüljenek, akik igazamat kívánják! Beszéljék mindenkori, hogy nagy az ÚR, aki szolgája javát akarja.
Nyelvem hirdeti igazságodat és dicséretedet minden nap.*

A 36.-ik zsoltár:

*A karmesternek: Az ÚR szolgájáé, Dávidé.
A bűnös ember szíve mélyén ott suttog a bűn. Nem számít neki az istenfélelem,
sőt azzal hízeleg magának, hogy bűnével gyűlöletet tud szítani.
Szája rontást és csalárdságot beszél, nem akar okos és jó lenni.
Rontást eszel ki ágyában, nem a jó úton jár, nem veti meg a rosszat.
URam, szereteted az égig ér, hűséged a fellegekig.
Igazságod olyan, mint a hatalmas hegyek, ítéleteid, mint a nagy mélység, embert és állatot megtartasz,
URam.
Mily drága a te szereteted, Istenem! Szárnyad árnyékába menekülnek az emberek.
Dúslakodnak házad bőségében, örömet árasztasz rájuk, mint patakot.*

Tudjátok, hogy milyen lehet az Isten örömeinek patakából inni?

*Mert nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot.
Maradj hűséges a téged szeretőkhöz, igazságos a tiszta szívűekhez.
Ne taposson rám a gőgösök lába, ne tegyen bujdosóvá a bűnösök keze!
Majd elbuknak a gonosztevők, elterülnek, nem tudnak fölkelni.*

Ebben a zsolttárban is gonosz ellenségeiről beszél Dávid az első négy versben, majd az 5.-ik versben Istenhez fordul, az Ő szeretete, hűsége és igazsága felé. Milyen boldogok azok, akik mindezt megtapasztalhatják, mert bőségesen dúskálni fognak az élet forrásának vizében.

A 37.-ik egy nagyon érdekes zsolttár, amely így kezdődik:

Ne indulj haragra a gonoszok miatt, ne irigykedj a cselszövőkre!

Majd a 7-8.-ik versben is:

*Ne indulj fel, ha az alattomos embernek szerencsés az útja!
Tégy le a haragról, hagyd a heveskedést, ne légy indulatos, mert az csak rosszra visz!*

Életünk igen gyakori jellemvonása a harag, az indulat. Milyen könnyen felindulunk, milyen könnyen aggodalmaskodunk! Mindezen érzéseket az itt leírt dolgok okozzák. A gonoszok, az alattomosak bővölködnek a gonoszságaik nyomán. Úgy néz ki, hogy a gonosz urrá lesz a jó felett, és ezért aztán felindulok, de pontosan ez az ami miatt nem szabadna ezt megtennem.

Isten uralkodik mindenek felett, tehát nem kell indulatos legyek a gonoszokra, és nem is kell irigykedjek az alattomosakra. Miért?

Mert hamar elhervadnak, mint a fű, elfonnyadnak, mint a zöld növények.

A gonoszok napjai meg vannak számlálva, ezért ne irigykedjete rájuk, mert hamarosan végük lesz. Miért irigykednél olyan emberre, aki hamarosan elpusztul?

Bízzál az ÚRban, és tégy jót,

Jobb ha az ÚRban bízol, mint az emberekben. Isten ismeri a helyzetedet és a határaidat, szeret téged és vigyáz rád, csak bízzál benne!

*akkor az országban lakhatsz, és biztonságban élhetsz.
Gyönyörködj az ÚRban, és megadja szívved kéréseit!*

Gyönyörködtetek már valaha az ÚRban? Ezt a dicséretet és hálaadások közepette tudjuk megtenni. Gyakran állok meg egy pillanatra, és végiggondolom azokat az áldásokat, amelyeket az Úr nekem adott. Amikor meglátom az Ő jóságát, és végigtekintek az Ő áldásain, mindez örömmel tölt el, és áldom Őt, dicsérem Őt: „Istenem, milyen jó, hogy veled élhetek, milyen jó hogy ismerhetlek, hogy szolgálhatlak, milyen jó, hogy a Király gyermeke lehetek, milyen jó, hogy enyém lehet az örökélet reménye! Mégis túl kevés időt töltök ezzel, és mindnyájan sokkal többet kellene gondoljunk ezekre.

Hagyd az ÚRra utadat

Nagyon fontos dolog ez, amikor eljutsz az életedben arra a pontra, hogy elkötelezettje leszel az Úrnak. Nagyon fontos, hogy utjainkat az Ő kezébe adjuk.

Hagyd az ÚRra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik:
világossá teszi igazságodat, jogodra fényt derít.
Légy csendben, és várj az ÚRra!

Amikor eljutsz ide, akkor tud betölteni téged Isten békessége, és mondhatod, hogy bármi jön, és bármi következik, mind a Te kezében van, Uram. A keresztény élet egyik legnagyobb ajándéka az, amikor az Úrban tudunk megnyugodni a nehézségek, megpróbáltatások közepette.

*Ne indulj fel, ha az alattomos embernek szerencsés az útja!
Tégy le a haragról, hagyd a heveskedést, ne légy indulatos, mert az csak rosszra visz!
Mert a gonoszok kipusztulnak, de akik az Úrban reménykednek, azok öröklik a földet.
Egy kis idő még, és nem lesz meg a bűnös, körülnézel, de nyomát sem találsz.
Az alázatosok öröklik a földet, és teljes békességet élveznek.*

Jézus azt mondja a boldog mondások egyikében, hogy „Boldogok az alázatosok, mert ők öröklik a földet”, és egy olyan földön fognak élni, amely teljes békességet fog élvezni. El tudjátok ezt képzelni? Nem hiszem, mert soha nem tapasztaltunk még eddig ilyent.
Már az iskolaudvaron is azt látom, hogy verekednek a kisgyerekek egymással, mintha már mindenki csak harcolna egymással ebben a világban. Milyen dicső világ lesz az, amikor mindenki békében fog élni Isten jóságának bőségében.

*Ármánykodik a bűnös az igaz ellen, és acsarkodik ellene.
Az Úr nevet rajta, mert látja, hogy eljön majd a napja.
Kardot rántanak a bűnösök, kifeszítik újukat, hogy elejtsék a nyomorultat és a szegényt, levágják az egyenes úton járókat.
De kardjuk saját szívüket járja át, és újaik összetörnek.
Többet ér a kevés az igaznak, mint a gazdagság a sok bűnösnek.
Mert a bűnösök karja összetörik, de az igazakat támogatja az ÚR.
Ismeri az ÚR a feddhetetlenek életét, és örökségük megmarad örökké*

Mózesrel kapcsolatban írja az Ige, hogy
*inkább választotta az Isten népével együtt a sanyargatást, mint a bűn ideig-óráig való gyönyörűségét,
mivel nagyobb gazdagságnak tartotta Egyiptom kincseinél a Krisztusért való gyalázatot, mert a megjutalmazásra tekintett.*

Itt is azt olvashatjuk, hogy a bűnösök elpusztulnak, de az igazak öröksége örökké megmarad.

*Nem szégyenülnek meg a gonosz időkben sem, jóllaknak az éhínség napjaiban is.
De megsemmisülnek a bűnösök, elenyésznek az ÚR ellenségei, mégha olyanok is, mint a viruló rétek,
füstként enyésznek el.
Kölcsönt kér a bűnös, és nem adja vissza, de az igaz könyörületes és adakozó.
Akiket megáld az ÚR, öröklik a földet, akiket megátkoz, elpusztulnak.
Az ÚR irányítja annak az embernek a lépteit, akinek az útja tetszik neki.
Ha elesik is, nem marad fekve, mert az ÚR kézen fogja.*

Milyen jó, amikor az Úr kézenfog, és örömmel felemel. Milyen jó ez, hisz az Úr a jó útra visz és ha elesik, akkor Ő fog felemelni.

Gyermek voltam, meg is öregedtem, de nem láttam, hogy elhagyatottá lett az igaz, sem azt, hogy gyermeke koldussá vált.

Ha Isten gyermeke vagy, akkor sohasem kell majd kéregezzél.

Mindenkor könyörül, és kölcsönad, gyermeke áldott lesz.

Kerüld a rosszat, tégy jót, és itt lakhatsz mindvégig.

Mert az ÚR szereti a jogosságot, és nem hagyja el híveit. Megőrzi őket mindenkor, a bűnösök utódait pedig kiirtja.

Az igazak öröklik a földet, és ott laknak mindvégig.

Bölcsen beszél az igaznak a szája, és a nyelve igazat mond.

Isten törvénye van a szívében, nem ingadoznak léptei.

Leselkedik a bűnös az igazra, és meg akarja ölni.

De az ÚR nem hagyja, hogy kezébe kerüljön, és nem engedi, hogy bűnösként elítéljék.

Reménykedj az ÚRban, maradj az ő útján! Ő felmagasztal, és öröklöd a földet; meglátod, hogy kiirtja a bűnösöket.

Bátorítások sorozatát olvashatjuk itt: ne félj, ne irigyked, ne légy haragos, és tagadd meg a haragod, valamint: Bízzál az ÚRban, örvendezz az ÚRban, járj az Ő útjain, nyugodj meg Őbenne, és végül várj az Úrra. Mindezek a tökéletes ember jellemvonásai.

Láttam egy erőszakos bűnöst: olyan volt, mint egy terebélyes zöldellő fa,

de egyszer csak eltűnt, nem volt többé, kerestem, de nem lehetett megtalálni.

Vigyázz, hogy feddhetetlen légy, ügyelj, hogy becsületes maradj, mert a jövő a béke emberé!

De a vétkesek mind megsemmisülnek, a bűnösök vége pusztulás.

Az igazak segítséget kapnak az ÚRtól, erőt a szükség idején.

Megsegíti az ÚR, megmenti őket, megmenti a bűnösöktől, megszabadítja őket, mert hozzá menekülnek.

A 38.-ik zsoltár arról szól, hogy Dávid valamilyen bűn következményeként igen beteg lett.

Dávid zsoltára. Emlékeztetőül.

URam, ne feddj meg felindulásodban, ne ostorozz lángoló haragodban!

Mert nyilaid belém hatoltak, és rám nehezedett kezed.

Nincs ép hely testemen sújtó haragod miatt, nincs sértetlen csontom vétkem miatt.

Mert bűneim összecsaptak fejem fölött, súlyos teherként nehezédnek rám.

Megbűzhödtek, elgennyesedtek sebeim oktalanságom miatt.

Mi volt ez a betegség, nem tudjuk.

Elcsüggedtem, meggörnyedtem nagyon, úgy járkálok egész nap, mint aki gyászol.

Derekam égő fájdalommal van tele, nincs ép hely testemen.

Kimerültem, végképp összetörtem, szívem gyötrelmében kiáltozom.

Uram, előtted van minden kívánságom, nincs rejtve előtted sóhajvásom.

Szívem hevesen dobog, erőm elhagyott, szemem világa sincs már velem.

Szeretteim és barátaim félreállnak, mert csapás ért, rokonaim is elhúzódnak tőlem.

Tört vetettek, akik életemre törnek, akik vesztemet akarják, arról beszélnek, hogyan ártsanak nekem, és csalárd terveken gondolkoznak mindennap.

De én meg sem hallom, mintha süket volnék, olyan vagyok, mint egy néma, aki nem nyitja ki száját.

Olyan vagyok, mint aki nem hall, és szájában nincs ellenvetés.

Mert benned reménykedem, URam, te majd megfelelsz nekik, Uram, Istenem!

*Bárcsak ne nevetnének rajtam, ha lábam meginog - gondoltam -, ne lennének dölgyösek velem szemben!
Hiszen már közel vagyok az eleséshez, szüntelenül gyötör a fájdalom.
Bizony, megvallom bűnömet, bánkódom vétkeim miatt.
De ellenségeim életerősek, sokan vannak, akik ok nélkül gyűlölnek.
Rosszal fizetnek nekem a jóért, rám támadnak, pedig én jóra törekszem.
Ne hagyj el engem, URam, Istenem, ne légy távol tőlem!
Siess segítségemre, Uram, szabadítóm!*

Dávid igen rossz helyzetbe került a bűne miatt, és szörnyű betegség gyöttri, ugyanakkor elhagyták barátai, és az ellenségei az életére törnek.

A 39.-ik zsoltár. Jedútún, akárcsak Ászáf, Dávid egyik zenésze volt.

A karmesternek, Jedútúnnak: Dávid zsoltára.

Ezt határoztam: vigyázok szavaimra, hogy ne vétkezzem nyelvemmel, megzabolázom számat, ha gonosz ember kerül eléem.

Néma voltam, szótalán, hallgattam, de ez nem volt jó, fájdalom kiújult.

Szívem fölhevült bennem, míg sóhajtoztam, lángra lobbantam

Tapasztaltátok már, hogy égtek belülről? Jobb, ha ilyenkor az ember nem beszél, de Dávid a megfelelő személyhez kezdett el beszélni:

nyelvemmel beszélni kezdtem:

Add tudtomra, URam, életem végét, meddig tart napjaim sora, hadd tudjam meg, milyen mulandó vagyok!

Íme, arasznyivá tetted napjaimat, életem ideje semmiség előtted.

Az élet rövid. Jó ha hetven évig élsz, de azontúl már nagyon nehéz az élet. Istenem, segíts, hogy rájöjjek, mennyire múlandó vagyok.

Íme, arasznyivá tetted napjaimat, életem ideje semmiség előtted. Mint egy lehelet, annyit ér minden ember, aki él. (Szela.)

Az ember, a szegény ember milyen tudatlan még abban is amit a legjobban tud. Mi az, amit a legjobban ismersz? Mit tanultál? Mennyit lehet tudni azon a területen, amivel kapcsolatban diplomáztál? Mit tudsz ahhoz képest, hogy mit lehetne tudni azon a területen?

Én a Bibliaismeretekben diplomáztam, és a Biblia az, amiről a legtöbbet tudok, a többi tárgyhoz viszonyítva, de elmondhatom, hogy nagyon tudatlan vagyok a Bibliával kapcsolatban, ha összehasonlítjuk a tudásomat azzal, amit e tárgyban összesen tudni lehetne.

Árnyékként jár-kei itt az ember, bizony hiába vesződik. Gyűjtöget, de nem tudja, ki fogja hasznát venni.

Így hát mit várhatok, Uram? Egyedül benned reménykedem!

Ments meg az ellenem vétőktől, ne engedd, hogy a bolondok gyalázzanak!

Néma maradok, nem nyitom ki számat, hiszen te munkálkods.

Nem panaszkodom a csapások miatt, mert tudom, hogy tőled származnak!

Vedd le rólam csapásodat, elpusztulok sújtó kezed alatt!

A bűn miatt büntetéssel fenýítod az embert, tönkreteszed szépségét, mint a moly. Mint egy lehelet, annyit ér minden ember. (Szela.)

Hallgasd meg imádságomat, URam, figyelj segélykiáltásomra! Könnyeim láttán ne légy néma, mert jövevény vagyok nálad, zsellér, mint minden őszám.
Ne nézz rám haraggal, hadd viduljak föl, mielőtt elmegyek, és nem leszek többé.

A 40.-ik zsoltár:

A karmesternek: Dávid zsoltára.

Várva vártam az URat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat.

Kiemelt a pusztulás verméből, a sárból és iszapból. Sziklára állította lábamat, biztossá tette lépteimet.

Az előző zsoltár arról szólt, hogy ments meg, Uram, most pedig: meghallotta kiáltásomat! Amikor visszatekintek az életemre, és meglátom azt a szörnyű vermet, amelyből Isten kihúzott, akkor nagyon hálás vagyok neki! Rájövök, hogy süllyedtem lefelé, de Ő sziklára helyezte a lábamat, megalapozta életemet Krisztusban.

Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét. Sokan látják ezt, félik az URat, és bíznak benne.

Boldog ember az, aki az URba veti bizodalját, nem igazodik a kevélyekhez és az elvetemült hazugokhoz.

A tegnap hazafelé vezettünk, és a visszapillantóban megláttam egy gyönyörű autót, amelyben egy férfi ült nagyon büszkén. Szóltam a feleségemnek, amikor elhaladt mellettünk: „Figyelj, Kay, itt ez a fickó, az istenét vezeti az úton.” Kay odanézett, majd hirtelen vissza rám, és azt mondta: „Nem akarom megadni neki azt az örömet, hogy megbámuljam, mert pont ezt akarja.”

URam, Istenem! Sok csodás tervet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, amit fel tudnék sorolni.

Véresáldozatban és ételáldozatban nem telik kedved: nyitott fület adtál nekem.

Isten nem elsősorban engedelmességet vár tőled és nem áldozatokat.

Amikor egy szolga letöltött 6 évnyi szolgálatot, akkor a törvény szerint el kellett engedni. A 7.-ik év a szabadulás éve volt, minden szolgát el kellett engedni a szolgaságából, kivéve, ha egy szolga azt mondta az urának, hogy örömmel szolgáltam neked, boldog vagyok itt, nem akarok szabad lenni, hanem örökre szolgád akarok maradni.

Az ura ekkor vett egy szűrő szerszámot, és a fölcimpáján keresztül odaszegezte az ajtófélfához. Ez egy füllyukasztási folyamat volt, és utána egy aranygyűrűt tettek a lyukba. Ha tehát egy fülében aranygyűrűs szolgát láttak, akkor tudták, hogy ő saját választásából volt szolga.

Isten azt mondja, hogy nem kérek áldozatokat csak nyitott fület. Szeretném, ha egy szolgálai étellel engedelmeskednél nekem. Az éltedet akarom. Én tehát a saját választásom miatt vagyok szolga, és imádom az Urat szolgálni, nem akarok semmi mást tenni, mert semmiféle más élet nem lenne jobb számomra.

Égőáldozatot és vétekáldozatot nem kívánsz.

Ez mind Jézusra vonatkozó prófécia is. A zsidók leveléből idézve:

Ezért, amikor eljön a világba, így szól: „Áldozatot és ajándékot nem akartál, de testet alkottál nekem; égő- és bűnért való áldozatot nem kedveltél.

Akkor ezt mondtam: Íme, itt vagyok, amint a könyvtekercsben meg van írva rólam, hogy teljesítem a te akarodat, Istenem.”

A könyvtekerics, az Új testamentum Jézus Krisztusról íródott. Jézus azt mondta a farizeusoknak:
*Ti azért kutatjátok az Írásokat, mert azt gondoljátok, hogy azokban van az örök életetek: pedig azok rólam tesznek bizonyosságot,
és mégsem akartok hozzám jönni, hogy életetek legyen.*

Abban telik kedvem, Istenem, hogy akaratodat teljesítsem, törvényed szívemben van.

Amikor annak örülsz, hogy Isten törvénye a szívedbe van írva, akkor tudod az Ő akaratát örömmel cselekedni. Az Ő akaratát nem kereszként cipelem, hanem ez a legizgalmasabb és legörömtelibb megtapasztalás az életemben. Nem is akarok semmi mást csinálni, mert oly dicső ezt tenni. Ő olyan óhajokat keltett fel szívemben, amelyek nyomán én örömmel cselekszem az Ő akaratát.

*Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, és nem zárom be számat, jól tudod, URam!
Igazságodat nem rejtegetem szívem mélyén, hanem beszélek hűségéről és szabadításodról. Nem titkolom el szeretetedet és hűségedet a nagy gyülekezet előtt.
URam, ne vond meg tőlem irgalmadat, szereteted és hűséged őrizzen szüntelen!
Mert annyi baj vett engem körül, hogy megszámolni sem lehet. Bűneim büntetése utolért engem, áttekinteni sem tudom őket, számosabbak hajam szálainál, és a szívem is elhagyott engem.
Légy kegyelmes, URam, és ments meg, URam, siess segítségemre!
Szégyenkezzen, piruljon mindenki, aki életemet el akarja venni! Riadjanak vissza, és érje gyalázat azokat, akik bajomban gyönyörködnek!
Rettegjenek szegényükben, akik hahotázva beszélnek rólam!
Örüljenek, és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek. Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az ÚR!
Én nyomorult és szegény vagyok, de gondol rám az Úr. Te vagy segítségem és megmentőm, Istenem, ne késlekedj!*

Úgy járjatok az élet útján, hogy Isten örvendezzen bennetek. Imádkozom, hogy legyenek közetetek olyanok, akik azt mondják, hogy Istenem, szeretlek, téged szeretnélek szolgálni, megelégeszem veled, és nem akarok semmiféle más életet élni. Nyisd ki a fülemet, Uram, elfogadom Jézus Krisztus rabszolgájának jelét.

Kívánom, hogy ismerjétek meg az Úr szolgálatának örömeit és áldásait! Én egyetlen napig sem szeretnék az Úr ereje, irányítása és segítése nélkül élni. Arra bátorítalak, hogy nyissátok meg előtte a szíveteket és az életeteket, mert Ő segíteni akar nektek, és elvezet majd az Ő igazságának ösvényére.

91 perc